

סבתא דינה שלי,

סבתא יקרה שלי, שלושים ימים עברו מאז שנעלמת לי והגעגועים והמחשבות, אינם מרפים. הם רק מתעצמים.

זיכרונותיי ממך כה רבים וטובים וכמעט לכולם מחנה משותף.. אהבתך הרבה למזון וכל מה שסביבו, אהבה שכלל הנראה עברה גם לדורות אחריך וללא ספק גם אלי. אני נזכרת, במיני ~~מזונות~~ "פינוקים" שהיו מחכים לי כשהגעתי אלייך ואל סבא. אגב, מזונות אלה רחוקים היו ממה שאנו קוראים היום מזון בריאות...מיני מזון שכללו: חביתת צ'יפס (שילוב מרתק), מרק אטריות עם כוסברה, מלוחים – סוג של ביגלך, בלינצ'סים מתוקים ואוזני המן שהינו אופות יחד בפורים או בלי כל קשר לפורים העיקר שהיה מלא בפרג. ובכלל טקס הכנת המזון, כלל טכניקות ~~מבוגרות~~ שהיו ייחודיות רק לך כמו: חיתוך סלט ירקות באוויר מבלי להשתמש בקרש חיתוך ועוד המצאות ופיתוחים שליוו אותך עוד מעבודתך במטבח הקיבוצי.

את סבתא לא אהבת שינויים מכל סוג שהוא. אני זוכרת שהודעתי לך שהחלטתי לעשות שינוי בסוג המאכלים שיכנסו לביטני ולשמור על הבריאות והגזרה...או אז שפתך השמאלית התעקמה כלפי מעלה ומיד ידעתי שאינך מרוצה...אולם מיד לאחר מכן ידעת ודאגת להחמיא לי על גזרתי החדשה.

השיחות איתך סבתא, היו כנות ואמיתיות, תמיד הקשבת, סיפרת והבעת דעותייך. שאלת והתעניינת בכולם בלי יוצא מן הכלל, התעניינת בי ובלימודי המתמטיקה והבלתי מובנים לך וזאת גם בתקופה הקשה בה נאבקת במפלצת שהשתלטה על גופך והיית כבר עייפה מלשמוע סיפורים.

במהלך השבעה ראיתי במו עייני את מה שחשבתי וראיתי מאז הייתי ילדה וזה עד כמה היית אוהבת ונאהבת על ידי כל כך הרבה אנשים וכמה חברים וחברות, ידידים וידידות ~~שלי~~ ליוו אותך לאורך השנים והיו למסכת חייך.

דעי לך כי אהבתך ודאגתך הרבה לכל בני המשפחה ובמיוחד מערכת היחסים המיוחדת שנרקמה בינך לבין סבא יהוו עבורי מודל לחיקוי לעוד שנים הרבה.

באחד הימים האחרונים בעודי במעבדה, התנגן לו שירו של אריק אינשטיין ו...דמעתי...

" כל כך קשה לכתוב דמעות

קשה לשאת את הדממה

כל כך קשה לשיר דמעות

ומי יתננו נחמה"

**סבתא, כולי תקווה שאת נחה לך כרגע במקום נעים ושלו, כן מגיע לך לנוח... אנחנו כאן
מתגעגעים, שומרים על סבא ונזכרים...כי איך אפשר לשכוח!!**

תמיד בליבי, אוהבת ומתגעגעת המון

נכדתך הבכורה,

איה